

tater, hvis ikke man sætter sig klare mål, og hvis ikke man måler på, om man når sine mål.

Derfor vil jeg nu spørge statsministeren, om statsministeren ikke er enig i, at skatteborgerne skal sikres fuldt indseende i resultaterne i den offentlige sektor med hensyn til kvaliteten af de offentlige ydelser. Hvordan skal man kunne gøre tingene lidt bedre, hvis der ikke allerede i dag er åbenhed om, hvordan vi løser opgaverne? Det er det principielle spørgsmål.

For at gøre det konkret vil jeg gerne henvise til den store læseundersøgelse, som Danmarks Pædagogiske Institut netop har offentliggjort – den såkaldte Danlæseundersøgelse – der viser, at der er meget stor forskel mellem de konkrete resultater, der opnås ude i primærkommunerne. Men vi må ikke se tallene, vi må end ikke få at vide, hvilke kommuner der har deltaget i denne undersøgelse, og spørgsmålet er derfor mere konkret: Mener statsministeren, at de konkrete opnåede resultater af skolernes undervisning skal hemmeligholdes for omverdenen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg forstår godt, at hr. Løkke Rasmussen ikke kommer ind på regeringens resultater. Det ville være et stort stykke arbejde at sætte sig ind i, men skulle der være brug for bistand, hjælper vi gerne til, for det er jo iøjnefaldende resultater, også på børneområdet.

Til det konkrete spørgsmål må jeg sige, at selve ideen, som hr. Lars Løkke Rasmussen lancerer, altså at vi skulle begynde at give de enkelte skoler og skoleklasser point, synes jeg simpelt hen er en dårlig idé. Enhver, der er her til stede, ved jo godt, at børn, der starter i folkeskolen, har forskellige forudsætninger, og at børn, der deltager i folkeskolen, opnår forskellige resultater, simpelt hen afhængigt af, i hvor høj grad de er sammen med forældre, i hvor høj grad forældre læser sammen med dem, og i hvor høj grad de kommer fra en boglig baggrund eller fra en arbejderbaggrund. Derfor giver selve karaktergivning til den enkelte folkeskole og den enkelte klasse os ikke et fair indtryk af, hvordan den pågældende folkeskole fungerer.

Jeg synes, vi skal lade folkeskolen blomstre på folkeskolens præmisser med den lovgivning og de rammer, vi har, og jeg synes, at vi også her kan gøre det lidt bedre, hvis det vel at mærke ligesom på børneområdet omfatter alle, dvs. lærerne, forældrene, børnene og det lokale mil-

jø. Men hvis man forestiller sig, at man kan få meget ud af at give konkrete karakterer til den enkelte klasse, ville det forudsætte, at vi kendte hver enkelt elevs sociale og menneskelige baggrund, kendte forældrene og vidste, hvad der var deres vilkår.

Man kan udmærket have to klasser i to forskellige dele af byen, hvor præstationerne er vidt forskellige, og det behøver slet ikke komme an på, at det er vidt forskellige lærere, hvor den ene ikke er dygtig nok i forhold til den anden. Der er så mange forhold, der spiller ind her, at jeg vil sætte meget store spørgsmålstejn ved selve målemetoden, og det tror jeg simpelt hen er baggrunden for, at man har den diskussion, man har nu, om der overhovedet er nogen måleinstrumenter, man kan bruge til noget som helst, frem for om befolkningen forholdes noget eller ej. Jeg tror slet ikke, det er det, der er i centrum.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Hvis jeg må starte med at korrigere statsministeren, vil jeg sige, at jeg jo ikke har gjort mig til talsmand for at give skolerne karakterer. Det her handler helt konkret om, at der er lavet en undersøgelse, der viser, at i de dårlige kommuner er det kun én ud af fire elever, der er i stand til at læse sikkert i 1. klasse, men i de gode kommuner er det fire ud af fem, og undersøgelsen konkluderer i øvrigt, at der ikke er nogen sammenhæng mellem ressourceforbrug eller antal tosprogede elever eller andet, som man kunne tro var den sandsynlige forklaring.

Spørgsmålet er derfor: Når der foreligger en sådan undersøgelse, hvorfor skal befolkningen så ikke have indseende i den? Jeg er med på, at skolerne har forskellige forudsætninger, og det tror jeg også danske restaurationsejere har. Ikke desto mindre er det jo sådan, at hvis man går ind på Københavns Kommunes hjemmeside, kan man se, at Al Capones Pizzabod på Tomsgårdsvej sidste år havde besøg af Levnedsmiddelkontrollen og dumpede på fire ud af otte målepunkter. Det kan der være mange forklaringer på, men jeg vil personlig hellere løbe risikoen for at spise en pizza, der er slynget af et par uvaskede hænder, end jeg vil forholdes oplysninger om, hvordan det står til med de konkrete læsefærdigheder i min egen drengs skole, så jeg kan bruge det som et afsæt til en dialog med skolen.